

Harangszó

XVII. évf. 38. szám Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele 2013. október 20.

Olvasmány: *Kiv 17,8-13*

Evangélium: *Lk 18,1-8*

Szentlecke: *2Tim 3,14 – 4,2*

ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP

Jövő (évközi 30.) vasárnapi szentírási szakaszok: **olvasmány:** *Sir 35,15b-17.20-22a*; **szentlecke:** *2Tim 4,6-8.16-18*

EVANGÉLIUM (*Lk 18,9-14*): Az elbizakodottaknak, akik magukat igaznak tartották, másokat pedig megvetettek, Jézus ezt a példabeszédet mondta: „Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: »Istenem, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer bőtölök hetenként, és tizedet adok mindenből, amim van.« A vámos pedig távolabb állt meg, és a szemét sem merte az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: »Istenem, légy irgalmas nekem bűnösnek.« Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, amaz viszont nem. Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig megalázza magát, azt felmagasztalják.”

Elmélkedéshez:

- Hogyan viselem, ha megaláznak?
- Tiltakozom ellene, vagy a fejlődés lehetőségét látom meg ebben is?
- Miért imádkozok?

Beszámoló-rovat: Gyerekmaros

Amikor tavaly Rómában voltam, találkoztam egy zarándokkal, akivel szóba elegyedtem, és mesélt nekem a Gyerekmarosról. Már akkor fontolgattam, hogy egyszer elmegyek, és én is részt veszek ezen az eseményen mint csoportvezető. Telt-múlt az idő, és már közeledett az őszi nagymarosi találkozó, ami azt jelentette, hogy itt van a megfelelő alkalom számomra is. Hosszas gondolkodás után, végül úgy döntöttem, hogy elmegyek. Mivel csoportvezető voltam, ezért már előző este Nagymarosra kellett mennem megbeszélésre. Ez az eligazítás sok időt vett igénybe, így csak későn mehettünk aludni, és másnap reggel korán keltünk, hogy fogadni tudjuk a gyerekeket. Az egyik csoportvezető azt mondta, hogy bármilyen apró dolog, amit teszünk vagy mondunk, hatással lehet a gyerekek életére, úgyhogy figyeljünk erre. Egy csoportot ketten vezettünk. Míg a segítőtársam felkísérte a gyerekeket, addig én a teremben vártam őket különféle játékokkal. Az idő múlásával egyre többen és többen lettek. Egy órával később már 29 gyerek ült a teremben, és csillogó szemmel várta az aznapi programot. Kísétáltunk egy rétre, ahol az összes csoport találkozott egymással, körülbelül 600 gyerek volt ott. Itt kicsit szabadabban lehetett játszani, ezt a gyerekek nagyon élvezték. Azonban a játék mellett helyet adtunk Istennek is. Beszélgettünk, imádkoztunk. Az egyik kisfiú ahelyett, hogy rohangált volna a többiekkel, leült a fűbe, és építeni kezdett. Szedett növényeket, botokat, virágokat, és alkotott. Ez kicsit különös volt számomra, de örültem neki, hogy feltalálja magát. Mire előtt mindenki kapott egy poharat, amelyet megtölthetett vízzel, és egy hordóba önthetett, ha aznap valamilyen boldogág érte, aminek örülni tudott. Mikor szétosztottuk a poharakat mindenki elmondta, hogy milyen öröm érte őt. Az a kisfiú, aki a fűben növényekkel és botokkal játszott, rám nézett, és azt mondta: „Oltárt építettem az Istennek!” Ez a mondat belém hasított. Bármilyen picik is még, felfogják a dolgok jelentőségét. „Bármit mondunk, vagy teszünk az hatással van rájuk!” Beszélünk Istenről, végtelen szeretetéről, és ők ezt megérik, tudják. Ez a kisfiú valóban Istennek szentelte a napját. Indulás előtt letérdelt az ő oltára elé, és imádkozni kezdett. Nem a látszat kedvéért, és nem utasításra, hanem szeretetből. Tanúságot tett az életéről. *Mudrák Éva*

Gondolatok-rovat: Ilyenek a nem hívő kortársaink (2. rész)

Ebben a rovatunkban most egy internetes felületen megjelent cikket szeretnénk ismertetni. A cikket nem tekintjük saját véleményünknek, hanem gondolatébresztő inspirációnak, témafelvetésnek szánjuk ahhoz, hogy kereshetőségünkön fakadó küldetésünknek miképpen tudunk a mai világban eleget tenni, misszionálni. Várjuk a témához való hozzászólásait, véleményüket, gondolataikat, hogy jobban megérthessük nem hívő kortársainkat!

5. Nem egyértelmű számukra, mit is jelent a „keresztény” kifejezés – pontosabban, milyen jelentéstartalommal használjuk. Tisztában vannak az alapelvekkel, a kultúrával, a vallásossággal, nálunk a kereszténységre ráadásul egyre jobban rátelepszik a konzervatív jobboldal politikai retorikája is – de egyáltalán nem biztos, hogy azt értik alatta, amit mi értünk és szeretnénk kommunikálni. Éppen ezért érdemes tisztázni már az elején, hogy amikor ezt a szót használjuk, mi mire gondolunk és hogyan értjük, ne legyen ebből félreértés. Ugyanez igaz az egyházra, a vallásosságra és a gyülekezetre, közösségre is. A tradicionális katolikus vallásosságtól az ATV által sugárzott Vidám Vasárnapig mindenről van némi információja ma már szinte mindenkinek – és túl nagy a „keresztény kínálat” ahhoz, hogy azonnal el tudjanak helyezni bennünket a palettán. Vagyis bár van egy átfogó képük a mai magyar kereszténységről – fogalmuk sincsen, hogy mi éppen hol vagyunk ebben a képben. A közösség tagjait, különösképpen a missziós alkalmakon résztvevőket, vagy evangélicációs programok előtt akár mindenkit érdemes „megtanítani” arra, kik is vagyunk, és ezt hogyan tudja érthetően elmondani azoknak, akik nem a közösség tagjai.

6. Sok nem hívő ember, akit meghívnánk a templomba, közösségbe, korábban már valószínűleg volt valamilyen istentiszteleten. A legtöbben tehát nem először látnának istentiszteletet, vagyis nem lesz nekik teljesen idegen és újdonság, amivel várjuk őket. Sokaknak van keresztény ismerősük, akiktől van már információjuk és személyes tapasztalatuk a hívő keresztényekkel kapcsolatban. Tehát vannak személyes tapasztalataik, és ebből fakadó preconcepcióik, elvárásaik, előítéleteik. Mi nem a „pogány” afrikai vagy ázsiai kultúrkörnyezetben szolgálunk, hanem a kétezer év óta keresztény Európában, egy keresztény populizmustól megterhelt magyar környezetben – tehát egyfelől nehéz olyan újdonságot mondani, amiről nem hallottak a kortársaink, illetve az evangéliumot úgy bemutatni nekik, hogy az átüsse azt a kulturális-keresztény zajongást, ami körülveszi őket a hétköznapijaikban. Egy másik veszély, ha a keresztény életet és a megtérést idealizáljuk előttük, ha azt állítjuk, hogy rajtunk kívül mindenki más tévelyeg vagy csak a felszínen

kaparászik. A nem hívő embereknek eleve gyanús és visszatetsző, ha szuperlatívuszokban beszélünk a saját közösségeinkről, ha a tökéletes boldogság állapotaként írjuk le a keresztény életet – vagy ha a saját erősségeinket mások gyengeségeinek hangoztatásával akarjuk bizonyítani. A mai emberek messze nem olyan naivak, mint amit mi hiszünk róluk (vagy mint mi magunk(?)). Sokkal hitelesebb számukra az, ha a keresztény életet nem a természetfeletti csodák, hanem a hétköznapi élet oldaláról közelítjük feljük. Meg kellene tanulnunk nem ítélkezni végre, főleg nem a kívülállók előtt „szidni” a többi felekezetet vagy keresztényt – mert senkinek nem vonzó egy alapvetően negatív hozzáállás, kritizáló, kicsinyes közösséghez való tartozás.

7. A nem hívők is tudnak önzetlenek és nagylelkűek lenni! Ehhez nem kell megtérniük – illetve nem ezért kell megtérniük! Sokan segítenek másokat, támogatnak pénzzel humanitárius célokat, segítik a közvetlen környezetükben élőket. Nem érdemes tehát azzal sem letarolni őket, hogy Isten megtanítja majd őket arra, hogy ne önzően és anyagiassan éljék az életüket – mert egyrészt sokan nem így élik Isten nélkül sem, másrészt erről úgyis rögtön arra fognak asszociálni, hogy akkor az Egyháznak miért kell rögtön a pénzük. Sok nem hívő ember sokkal nagylelkűbb, megbocsátóbb, önzetlenebb, adakozóbb, mint sok közösségi tag vagy harcos evangélista. Legyünk (ebben is) alázatosak és feltételezzük a többi emberről mindig a legjobbat és legtöbbet! Ne akarjunk pénzt kérni olyanoktól, akiknek a szíve még nem Istené! Inkább teremtsünk olyan nagyszerű és inspiráló programokat és lehetőségeket, amelyek maguktól vonzzák még a támogatókat is!

8. Ha mi úgy mutatkozunk be a kortársainknak, hogy keresztények vagyunk, akkor a legtöbben ezt méltányolni fogják, és azt várják tőlünk, hogy akkor legyünk is keresztények – ne csak valami hívő utánzatként gyözködjük őket! A legtöbben nagyon is szeretnének találkozni végre „igazi” keresztényekkel, olyanokkal, akiket ők annak tarthatnak, s nem aki magáról bizonygatja azt. Sok nem hívő nagyon szívesen menne el végre tartalmas és élvezetes istentiszteletre, járna őszinte és dinamikus közösségekbe – csak az eddigi tapasztalataik csalódást jelentettek számukra, vagy eleve azt feltételezik, hogy bennünk is csalódnak. Erre nehéz általános receptet írni, főleg röviden – győzzük meg őket!

9. A mai emberek műveltek, intelligensek, tájékozottak. Az információs korban hozzászoktak ahhoz, hogy minden őket érintő kérdésről sokoldalúan tájékozódjanak, és tartalmas, gyakorlatias válaszokat kapjanak. Velem is előfordult már, nem is egyszer, hogy miközben beszéltem, láttam, hogy a hallgatóság közül valaki az okostelefonján ellenőrzi az általam hivatkozott szentírási verset, vagy leellenőrzi annak a történetnek a részleteit, amit éppen megemlítettem. Ebből két dolog fakad. Egyrészt nekünk nagyon felkészültnek kell lennünk, ha a 21. század digitális korában valakit meg akarunk győzni bárminek az igazságáról! A mai emberek ellenvetéseit nem intézhetjük el annyival, hogy „Pál apostol ezt mondta és kész”, vagy, hogy „csak hinned kell benne, megérteni nem muszáj!” Korrekt, ellenőrizhető válaszokat kell adnunk a kérdéseikre. Másrészt pedig nagyon vigyázzunk, hogy soha ne legyünk felsőbbrendűen leereszkedők, amikor teológiai kérdésekben megnyilatkozunk – csak azért, mert ők nem hívő keresztények, könnyen sarokba szorítanak, ha intellektuális síkon akarunk fölérni nekik!

10. Gyűlölök a képmutatást. Ezt nem részletezem – magától értetődő! Legyél inkább gyarló és bukdácsoló keresztény, mint mindenki felett érzéketlenül ítélkező „szent”!

11. Igénylik az őszinteséget és az átláthatóságot! Ez az előző pontból is fakad. Sokkal hitelesebb számukra az a lelkész vagy biznyságtevő, aki a prédikációjában a világ ostorozása helyett bátor arra, hogy a saját gyengeségeiről és bukásairól is beszéljen. A keresztény misszió egyik legnagyobb kommunikációs hibája, hogy egy keresztény eszményképet, ideált prédikálunk, amely megvalósíthatatlan és életidegen. Olyan dolgokat várunk el „a keresztényektől”, amiket mi magunk sem teljesítünk, olyan magasra tesszük nagy általánosságban a léceket, amit egyenként egyikünk sem képes megugrani. Ez is a képmutatás egyik módja – amit nem hívő felebarátaink azonnal átlátnak, és ami kifejezetten taszítja őket.

Sokkal becsületesebb lenne végre egy megvalósítható, hétköznapi keresztény életmódot „kitalálni”, megélni és másoknak is hirdetni.

Szerk. (forrás: www.apcsel29.hu)

HIRDETÉSEK

- + A Belvárosi Plébánián péntekenként, *délután 1/2 3-tól 4 óráig* elsőaldozásra való felkészítő, közösségépítő alkalmakat tartunk. Ezeket az alkalmakat Gábor atya, Ági néni, Györgyi néni és hat, már megbérmálkozott fiatal vezeti. Jelentkezés: a pénteki alkalmon való megjelenéssel.
- + Október hónapban a szentmisék előtt, *este 1/2 7-től* közösen imádkozzuk a rózsafüzért hétfőn, szerdán, csütörtökön és pénteken. (Kedden *este 6 órától* szentségimádás van.)
- + A mai gyűjtést a katolikus missziók javára tartjuk.
- + Hagyományos gyalogos zarándoklat Márianosztrára **október 23-án**, szerdán lesz. Indulás *7:50-kor* az esztergomi buszvégtől. Étkezésről mindenki maga gondoskodik! További infó: Kuti István (+36 / 20 / 92-59-363)
- + **Október 23-án, szerdán** Kapisztrán Szent János, **25-én, pénteken** Pannonhalmi Szent Mór emléknapja lesz
- + Felhívjuk figyelmüket, hogy jövő héten, **október 27-én, vasárnap** hajnalban háromról két órára kell visszaállítani az órát az téli időszámítás megkezdése miatt.
- + Plébániánk szívesen fogadja olyan önkéntes fiatalok jelentkezését, akik szívesen vállalnak heti rendszerességgel feladatot a plébániai elektronikus és írott kommunikációs munkáit végző csoportban. Jelentkezni e-mailben lehet a harangszo@egomnet.hu címen.
- + Bérmálkozni készülőkhöz számára felkészülési alkalmakat indítunk. Kérjük, hogy a kitett jelentkezési lapot kitöltve keressék szándékukkal a plébános atyát!
- + Vasárnapi iskolát indítottunk azok számára, akik felnőttként szeretnének keresztelkedni, bérmálkozni, elsőáldozni. Bővebb információ és jelentkezés a plébános atyánál.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, 1/2 12** és **este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **1/2 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **1/2 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten kereszteltük: **Szentgáli Bence**

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz

Magyar Katolikus Rádió: Fm 92,5 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vizivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124** és **20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vizivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu